

Energiavirasto antoi lausunnot teollisuusverkkojen luvanvaraisuudesta

Energiavirasto on arvioinut teollisuusverkkoihin liittyvän toiminnan luvanvaraisuutta uuden sähkömarkkinalain (588/2013) kannalta. Energiavirasto on antanut 30.6.2014 lausunnot toiminnan luvanvaraisuudesta eräiden sähköverkkojen haltijoiden pyynnöstä.

Tarkasteltava olleissa teollisuusverkoissa sähkönjakelusta ei lausuntopyyntöjen perusteella peritä vastiketta. Energiavirasto totesi, että arvioitaessa, onko sähköverkossa tapahtuvassa sähkön kuljettamisessa ja tähän liittyvässä toiminnassa kyse sähkömarkkinalain 3 §:n 6 kohdassa tarkoitettusta sähköverkkotoiminnasta, joka lain 4 §:n nojalla on pääsääntöisesti luvanvaraista, huomioon on jo sähkömarkkinalain esitöiden perusteella otettava toiminnan vastikkeellisuuden lisäksi muun muassa kyseinen liiketoimintakokonaisuus sekä verkkosäätelyn tavoitteet. Energiavirasto huomautti, että vastiketta voidaan periä muussakin muodossa kuin varsinaisilla jakelumaksuilla.

Energiavirasto totesi, että kun otetaan huomioon, että sähkömarkkinalailla on osaltaan implementoitu sähkömarkkinadirektiivin 2009/72/EY velvoitteet ja että sähkömarkkinalain nimenomaisena tavoitteena on ollut saattaa sähkömarkkinalaki kolmannen osapuolen, mukaan lukien sähkön toimittajan (myyjän), verkkoon pääsyn järjestämisen osalta EU:n oikeuden mukaiseksi, toiminnan luvanvaraisuutta on arvioitava myös kolmannen osapuolen verkkoon pääsyn kannalta. EU:n oikeuskäytännön (asia C-439/06, citiworks) mukaan kolmannelle osapuolelle on taattava verkkoon pääsy sähkömarkkinadirektiivin tarkoittamiin jakeluverkkoihin riippumatta niiden koosta ja asiakastyypeistä. Näin ollen ja ottaen huomioon sähkömarkkinalaissa omaksuttu säätely verkkoon pääsyn järjestämiseksi, Energiavirasto huomautti, että sähkömarkkinalain mukaisen jakeluverkon tai suurjännitteisen jakeluverkon, jolla kuljetetaan sähköä toimittamista varten sähkömarkkinalaissa tarkoitetuille asiakkaille ja joka ei siten ole sähkömarkkinalaissa tarkoitettu liittymisjohto, olisi oltava joko verkkoluvanvaraisuutta tai kiinteistöverkkoja koskevan säätelyn piirissä.

Edellä esitetty sekä tapauskohtainen liiketoimintakokonaisuus huomioon ottaen Energiavirasto katsoi, että kyseessä oli sähkömarkkinalain tarkoittama sähköverkkotoiminta. Energiavirasto totesi yleisesti, että sähkömarkkinalain sekä EU:n oikeuskäytännön perusteella luvanvaraiseksi sähköverkkotoiminnaksi voidaan katsoa myös sähkömarkkinalain mukaisessa siirtoverkossa, suurjännitteisessä jakeluverkossa tai jakeluverkossa harjoitettu sähkön kuljettaminen toimitettavaksi asiakkaille sekä muut verkon palvelut, vaikka niistä ei perittäisi muodollisesti vastiketta. Energiavirasto kuitenkin huomautti, että sähkömarkkinalain mukaisesti verkonhaltijaa koskevia säännöksiä voidaan soveltaa sähkömarkkinalain kannalta vain elinkeinonharjoittajaan.

Energiavirasto totesi, että toiminnan verkkoluvanvaraisuuden kannalta merkityksellistä on joka tapauksessa, miten sähkömarkkinalain 4 §:n 2 momentin kiinteistöä vastaavan kiinteistöryhmän käsitettä on tulkittava. Energiavirasto katsoi, ettei kiinteistöä vastaavan kiinteistöryhmän käsitteen laajentaminen viraston vakiintuneesta tulkintakäytännöstä ole sähkömarkkinalaissa omaksuttu luonnollisen monopolin säätely ja EU:n oikeuden implementointi huomioon ottaen mahdollista. Virasto totesi, että kiinteistöä vastaavan kiinteistöryhmän käsitettä on tulkittava sähkömarkkinalain kannalta normaalikielisesti ja suppeasti siten, että se kattaa vain pääsääntöisesti saman tahon hallinnassa olevat ja toisiinsa rajoittuvat kiinteistöt.

Energiavirasto katsoi lisäksi, että toiminnan luvanvaraisuutta on arvioitava paitsi sähköverkko-toiminnan luvanvaraisuuden myös jakeluverkon rakentamisen luvanvaraisuuden kannalta. Energiavirasto totesi, ettei uuden sähkömarkkinalain 13 §:llä kiinteistörajat ylittävien jakeluverkkojen rakentamisen luvanvaraisuuden sääntelyä ole muutettu. Energiavirasto katsoi, ettei lainsäätäjän tarkoituksen voida katsoa olleen muuttaa näiden jakeluverkkojen oikeusasemaa verkon rakentamisen kannalta. Näin ollen virasto katsoi, ettei vastuualueen jakeluverkonhaltijan suostumusta tarvita uuden sähkömarkkinalain voimaan astumisen hetkellä jo rakennettujen kiinteistörajat ylittävien jakeluverkkojen osalta, jos kyseessä olevan jakeluverkon rakentamiseen on aikoinaan saatu jakeluverkonhaltijan suostumus tai jos se on ollut muutoin luvalista.

Energiavirasto julkaisee verkkosivuillaan annettujen lausuntojen julkiset versiot niiden valmistuttua.